

LBRIS

We know
books

Marin Sorescu

Unde fugim de-acasă?

(Aproape teatru, aproape
poeme, aproape povești)

LUMEA – FORMAT MIC.....	5
SCAMATORII, SCAMATORII, SCAMATORII.....	8
LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ.....	11
CUNOȘTINȚE PESTE CUNOȘTINȚE	13
FUGĂ CU MINGEA.....	15
MAREA, O APĂ FOLOSITOARE	18
MUNTELE CEL HODORONC-TRONC	21
DE-A DELTA DUNĂRII	24
PĂMÂNTUL	27
LA CE LATRĂ GRIVEI?	30
LA POLUL NORD	33
ÎNTR-O POVESTE.....	36
GÂȘTELE ÎN AFARĂ DE PERICOL.....	39

CALUL FERMECAT, DAR NEFERMECAT BINE.....	43
ZMEULE, NENOROCITULE!.....	47
MĂR.....	51
UNU ȘI CU CELELALTE NUMERE	53
ÎN CLOCOTUL PIETEI	56
PE FUNDUL TUTUROR PLOILOR.....	58
SĂ ÎMBĂTRÎNIM: DE-O PROBĂ	61
LA POLUL SUD	64
LA O ADICĂ	67
FERIȚI CERUL	70
CAI VERZI ȘI ÎNTÂMPLĂRI BREZE	73
CĂUTĂM O FRUNZĂ.....	76
LA ȘCOALĂ, DAR NU RĂMÂNEM ACOLO.....	79
CAPITALA BAZACONIEI	82
NU NE-A RĂMAS DECÂT SĂ FUMĂM O ȚIGARE	85

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin ROLCRIS.
Copyright © 2024, ROLCRIS.

**Descrierea CIP poate fi consultată la
Biblioteca Națională a României**

ISBN 978-630-6538-23-2

Pentru comenzi și informații, vă rugăm să ne contactați la:

Tel.: 021 222 222 3

www.rolcris.ro

E-mail: contact@rolcris.ro

ROLCRIS

Str. Al. Ioan Cuza, nr. 50, sector 1, București

ISBN 978-630-6538-23-2

LUMEA – FORMAT MIC

Dă-ne, soare, zilnic papucul tău cald să putem ieși pe asfalt. Că, atunci când nu trec mașini noi, desenăm pe el găini. Găini măiestre, ale căror ouă nu se șterg când plouă. Ba, din contră, din ele, clocite bine, ies copaci, veverițe și albine. În fiecare zi, pe un kilometru de trotuar stricăm un kilogram de var. Începem cu portrete de mâțe și alte animale până ajungem la triunghiuri și linii goale. Facem fel de fel de cercuri și pătrățele și nu mai lăsăm nicio figură să intre în ele. Le păzim o zi-ntreagă ca nimeni să nu le-nțeleagă. În noi în fiecare sforăie netrezit un pictor foarte mare. Unul, nedescoperit până acum niciodată, ca o ciupercă nerăsărită și nemâncată. Și de-aia toată ziua, în genunchi, pe asfalt, lucrăm, pentru că vrem să-l lansăm.

Dar, de-o fi pictor sau ba, noi om desena și-așa. Chiar dacă ursul nostru n-are decât o labă, se vede că e un urs de treabă.

Deși suntem copii, operele noastre sunt pline de economii. Iată, pentru atâtea oameni desenați aici cu creta, vede același ochi de soare, care face naveta. Azi la mine, mâine la tine. Astăzi se uită cu el iepurele care mustăcește fericit și dă din urechi, mâine aceste frunze de stejar, perechi.

Noi ne căznim numai ca totul să fie frumos, pe sus și pe jos. Dacă zboară pe cer doi porumbei și-un cocor, punem mâna pe umbra lor. Așa îi avem mereu lângă noi, cocorul și porumbeii amândoi. Apoi, din când în când, mai luăm animale, pasări și din gând. Când zgâriem o figură nouă, nemai-văzută, cine știe ce ciudat nagâț sau nagăță, parcă sugem din cea mai dulce țată. Parcă mușcăm din visul de azi-noapte, cu dinții noștri de lapte.

Ce, parcă n-am văzut cu ochii goi că desenați ditamai oameni mari și voi? Faceți toată ziua pe drum tot felul de gânduri din fum: o casă, un vapor care plutește pe un nor. Chiar mă întrebam eu câte-odată: unde s-or fi ducând toate aceste desene, nene? Aș vrea să pun mâna eu, unul, pe tot ce-a desenat cu fum omenirea, de când s-a inventat tutunul. Așadar, ne întrecem și pe această cale: voi pictați cerul, noi pământul de la aer mai la vale. Noi ne jucăm foarte gravi, gândindu-ne că

pământul e făcut pentru zugravi. Iată, un munte de var ne-a ajuns pentru toți câmpii. Au mai rămas fără pasări, cai și stele: gardurile și, pe alocuri, stâlpii. Măine-dimineață la ora șase trecem și la case.

SCAMATORII, SCAMATORII, SCAMATORII

A ți văzut voi, copii, un om care mănâncă săbii de trei ori pe zi ? Și care scoate un porumbel, soarele și tot cerul dintr-o batistă? N-ai văzut, puneți-l pe listă. Dar ursul care a învățat carte și spune la toată lumea că vrea să urmeze mai departe? Știți cum se face să dispară în ceață un borcan cu dulceață?

Tii! Dar multe nu știți voi, copii! Repede la circul cel mai înalt să vă îmbogățiți cunoștințele în asalt. Aici e ca la teatru, înțelegi totul dacă ești cu ochii în patru. Cântă muzica, spectatorii au înlemnit: programul e nemaipomenit. Un om pescuiește, aruncând undița în sală, ca în iazul de la moară. Din cofura unei doamne frumoase a scos două broaște-țestoase, iar din sufletul unui vecin a pescuit un rechin. Să nu credeți că toate acestea sunt minciuni sau că, Doamne ferește, la circ se întâmplă minuni.

Acrobații aceștia, care se dau peste cap în aer, pot sări așa fiindcă sorb multă cafea. Eu – las' că-s și mai ușor –, dacă beau două cafele, zbor! Mă ține atmosfera ca pe aeroplan și scriu poezii pe tavan. Atenție, urmează un număr interesant: dansează un elefant. Dansează singur, maimuțele l-au refuzat; mi se pare că le-a călcat pe picioare. Și acum, aoleu, un om bagă capul în gura unui leu. Doar Emil zâmbește iară: „Hm, e leu doar pe dinafară. C-am mai văzut eu un urs alpin și-n el era unchiul Marin“. Să știți că la circ animalele nu sunt de pâslă sau de plută, ci sunt autentice sută la sută. Leul l-ar mânca pe omul acela într-o clipită, dar e dresorul lui și nu poate să-l înghită. Și apoi l-au învățat părinții: dacă mănâncă prea mulți oameni i se strepezesc dinții.

Bum! Bum! A apărut fachirul dintr-un nor de fum. Fachirul e un om extraordinar, dacă vrea, ne bagă toată fericirea în buzunar. El e spaima aricilor, fiindcă îi place să doarmă numai pe ace.

O, dar am rămas singuri. Toată lumea a plecat, că programul s-a terminat. Și n-o să se mai dea o dată numai fiindcă am rămas noi, cu gura căscată. Așa că mergeți acasă, închideți bine ușile și, dacă vreți, faceți și voi circ cu păpușile. Scufița Roșie

și încă vreo câteva domnișoare sunt bune dansatoare. Iepurașul de catifea va face salturi mortale în gura celorlalte animale. Pisica se va împrieteni la cataramă cu – săraca – rândunica. Dacă o să vi se pară prea mică trupa, priviți-o numai cu lupa. Așa o să puteți vedea cele mai grozave animale din pădurile ecuatoriale.

LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ

Grădina zoologică e un fel de magazin de jucării, unde tigrii, girafele și leoparzii sunt vii. Rogi lupul să te ia puțin în cârcă și când colo te mănâncă. Hei, ca pe Scufița Roșie te-ar mânca, cușca dacă l-ar lăsa. Dar, vedeți, aceste cuști de fier sau colivii sunt ca niște bunicuțe ale lor: au grijă să nu facă prostii. Copii! Lăsați un pic gălăgia. Faceți acum cunoștință cu zoologia. Iată aici reprezentanții mândrei faune, care știu să urle, să ragă, să zbiere și să schiaune. (Dar, mirați-vă mai încet, dragii mei, că asurziți acești lei.) Oriunde întorci capul vezi un șarpe sau un leopard, care sare peste un gard. Iată tigrul adus din Bengal cu cheltuială. Toată blana de pe el e naturală. Mirela, acela nu se strigă „cuțu-cuțu“, că e struțul. Balaurul care se prăjește pe nisip e crocodilul, iar bazinul de lângă el e Nilul. Elefantul care vă privește ursuz e întrebuințat în loc de troleibuz. Încaleci pe el dimineața și pleci la școală, mergând o mie de stații